Róże pnące to największa ozdoba ogrodów

Róże pnące wywodzą się ze skrzyżowania *R. multiflora* i *R. wichuraiana*. Wyróżniają je długie pędy, które kolcami poczty kwiatowe w Warszawie luźno zaczepiają się o podpory, dlatego bywają nazywane różami czepnymi. Trwałość róż w wazonie warto rozpatrywać osobno, bo nie jest tym samym co długość kwitnienia ogrodowych krzewów. To dwie różne sprawy.

Bukiet róż Seraphina z pracowni IFIORA.

Prowadzone przy płocie, ogrodzeniu lub siatce zajmują niewiele przestrzeni, a osłaniają ogród od ulicy i spojrzeń przechodniów. Wprowadzają też kameralny nastrój. Mogą zastąpić żywopłot z popularnych żywotników. Na kratkach i innych podporach pomagają wydzielić ogrodowe zakątki. Sprawdzą się również przy ścianach, a nawet na drzewach.

Te róże wymagają cierpliwości. Na rozrośnięte krzewy trzeba zwykle poczekać trzy lub cztery lata. Wiele odmian zawiązuje kwiaty na pędach dwuletnich i starszych, więc przez pierwsze lata lepiej ograniczać cięcie, a przed

silnymi mrozami usypywać kopczyki i osłaniać pędy. Odmiany powtarzające kwitnienie potrafią zakwitnąć wcześniej, nawet na tegorocznych przyrostach. Początkowo kwiatów będzie jednak niewiele. Na bujny efekt też potrzebują czasu.

Wśród róż pnących wyróżnia się **róże o wiotkich pędach, czyli ramblery, oraz róże o sztywnych pędach, czyli climbery**. Hodowla rozwija się jednak tak szybko, że część nowych odmian trudno przypisać jednoznacznie do jednej grupy.

Róże pnące sztywne

Climbery wypuszczają sztywne pędy rosnące ku górze, które trzeba przywiązywać do podpór. Najczęściej osiągają 2–3 m. Zwykle też ponawiają kwitnienie. Współczesne odmiany często tworzą duże kwiaty o szlachetnym kształcie, zebrane na końcach jednorocznych przyrostów albo wzdłuż starszych pędów. Dawniejsze odmiany zazwyczaj kwitną jednokrotnie, za to rosną mocniej, w naszym klimacie nawet do 5 m.

Przed zimą dobrze obsypać podstawę krzewu kopczykiem i zabezpieczyć jego pędy. Nawet mocno przemarznięte climbery przeważnie dobrze się odbudowują. W przydomowych ogrodach spotkasz je częściej niż ramblery. Przy podwiązywaniu zostaw pędom trochę luzu, żeby wiązanie ich nie uciskało.

Do tej grupy należą między innymi odmiany: *'Pilgrim', 'Sombreuil', 'Compassion', 'Constance Spry', 'Iceberg', 'Gertrude Jekyll', 'Strawberry Hill'*.

Róże pnące wiotkie

Ramblery przyrastają szybko i silnie, tworząc długie, giętkie pędy. U odmian *'Bobby James'* i *'Lykkefund'* mogą one osiągać 7–8 m. Taki wzrost pozwala prowadzić je również po drzewach. Ich kwiaty bywają małe lub średnie, często pojedyncze albo półpełne, zwykle białe bądź różowe. Wzdłuż pędów pojawiają się w rozbudowanych, wiechowatych kwiatostanach. Przeważnie kwitną jeden raz, na drewnie dwuletnim i starszym, za to długo i obficie.

Nowsze ramblery potrafią ponawiać kwitnienie, lecz rosną słabiej. Można więc prowadzić je także jako róże parkowe. Większość przedstawicieli tej grupy znosi półcień, trudniejsze warunki uprawy i mróz, a także lepiej opiera się chorobom. Z tych powodów chętnie sadzi się je w parkach oraz miejskiej zieleni.

Przykładami są: *'Albertine', 'Debutante', 'Dorothy Perkins'* oraz *Rosa banksiae 'Lutea'*.

Pergole, łuki i inne podpory

Drewnianych i metalowych konstrukcji jest wiele, lecz część wystarcza jedynie różom o sztywnych pędach, a dla silnych ramblerów okazuje się za delikatna. Odmiany kwitnące raz, na pędach co najmniej dwuletnich, potrzebują szczególnie solidnego oparcia. Dobrze sprawdzają się podpory wykonywane na zamówienie, mające przynajmniej 250 cm szerokości i tyle samo wysokości. Ustaw konstrukcję przed posadzeniem krzewu, żeby późniejszym montażem nie uszkodzić rośliny.

Tak powstaje kompozycja w pudełku w pracowni IFIORA.

Przy murach róże tworzą romantyczną oprawę, a ich starsze pędy można wygodnie przyginać. Zachowaj jednak odstęp od ściany. Swobodny przepływ powietrza pomaga ograniczać choroby grzybowe, zwłaszcza mączniaki.

Naturalną podporą mogą być także ogrodowe drzewa. Szczególnie dobrze nadają się starsze jabłonie, śliwy i grusze o niezbyt gęstych koronach. Krzew posadź około 60 cm od pnia. Do takiego prowadzenia polecane są: *'Apple Blossom', 'Bobby James', 'Ghislaine de Féligonde', 'Guirlande d'Amour', 'Heidekönigin', 'Lykkefund', 'New Dawn', 'Paul's Himalayan Musk'* należąca do ramblerów oraz *'Veilchenblau'*.

Towarzystwo dla róż pnących

Po kilku latach dolne części róż pnących często zostają bez liści. Pomóc może silniejsze przycięcie oraz rozprowadzenie pędów możliwie poziomo. Takie ułożenie sprzyja również obfitszemu kwitnieniu. Jeśli chcesz osłonić podstawę krzewu, posadź obok byliny lub rośliny jednoroczne. Zachowaj odstęp, szczególnie przy lawendzie, aby podczas sadzenia nie naruszyć różanych korzeni.

Bukiet róż Pure Elegance. Kompozycja z pracowni IFIORA na Mokotowie.

Dobrym sąsiedztwem będą niskie trawy ozdobne, bodziszki (*Geranium*), dzwonki (*Campanula*), przetaczniki (*Veronica*), ostróżki (*Delphinium*), floksy (*Phlox*), kocimiętki (*Nepeta*) i niskie powojniki (*Clematis*). Spośród roślin jednorocznych możesz wybrać delikatną kleomę ciernistą (*Cleome*). Takie nasadzenia osłonią dół krzewów i wydobędą urodę kwiatów.

Bukiet róż Sweetheart, IFIORA Warszawa.

Ogrodowa rabata i bukiet potrzebują innej opieki. Floryści IFIORA ręcznie komponują bukiety, a róże Warszawa to propozycja dla Ciebie, jeśli szukasz kwiatów do wazonu. O trwałości ciętych róż decydują zarówno ich świeżość, jak i późniejsza pielęgnacja. Zespół IFIORA radzi zacząć od liści: oberwij te poniżej lustra wody, by wolniej się zanieczyszczała.